

זרעם זיידן

יו"ל ע"י מבין 'יקרא קדישא' מורשת רבוח"ק
שבנת 'רמות דוד' קרעטשניף - קרית גת

פרשת כי תשא - פרה תשפ"א + גליון ט"ז

דא"ח מכ"ק מרן
אדמו"ר שליט"א

זיעים יראתך

"כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו לה' וגו' ולא יהיה בהם נגף" (ל, יב).

ונ"ל הכתוב עפ"י המשל שהמשיל המניד מדובנא, משל לשר שחטא בחטא גדול לפני המלך ואסרוהו בכדי להעמידו לדין ומשפט לראות איזהו העונש החמור שיושת עליו על עבירה נוראה כל כך, אסף המלך את כל שריו בכדי לדרן כדת מה לעשות באיש, זה אומר בסקילה וזה אומר בשריפה וכו', והנה קם אחד השרים ואומר – אדוני המלך אל יחד אפך בעבדך בדברי אלה, איני מזלזל כלל בחטאו הגדול של אותו שר הוא פגע בכבוד המלך וכבוד המלכות כולה ודאוי הוא לכל מיתה שבכולם, אבל בחשבי ראיתי שהנה המיתה הארוכה ביותר שישיתו עליו הוא צער של כמה דקות ואם דינו בסיף אזי הוא רגע חדא וימות, והאיך יכיר הוא בחטאו הגדול אשר חטא לפני המלך, אנו צריכים שיצטער שנים רבות ע"כ, לכם עצתי שירוממהו וינשאהו המלך בתפקיד נעלה יותר ממה שהיה עד היום, כאשר מתוקף תפקידו יהיה עליו להתיצב מדי יום כיומו לפני המלך, ומה מאוד יגדל צערו ובשתו לעמוד לפני המלך בראותו שהוא חטא לפני המלך ולא די שלא הענישו אלא נישאו על כל השרים ועבדי המלך, וזה יגרום שכל ימיו יכיר בחטאו ויצטער על כך צער עולם ולא צער לכמה דקות.

ועפ"ז פירש הכתוב (תהלים צד, א) 'אל נקמות ה' דאם ח"ו חטאו ופשעו בני וצריך להענישם ח"ו עפ"י הדין א-ל נקמות ה' אזי אנו מבקשים שיהיה א-ל נקמות הופיע' שהעונש והנקמה יהיה באופן הנ"ל, ע"י שהקב"ה יופיע וישפיע רוב טובה וברכה לעם קרובו ואז תגדל הכושה.

ובזה פי' אאמו"ר זיע"א הכתוב 'קטנתי מכל החסדים' (בראשית ל, יא) 'קטנתי' שנעשה האדם קטן ושפל בעיניו, ולכו

המשך בעמוד ב'

דבדי אוקים חיים מכ"ק אדמו"ר
הקוד"ט זיע"א ישראל זיע"א

זיעים ישראל

"כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם" (ל, יב).

כשיגיע עת הגאולה ה' יסתיר מלהביט במדרשים נל"פ הכתוב עפ"י ששמעתי מכ"ק אאמו"ר זיע"א, שאבה"ק מוהרא"ז מקרעטשניף זיע"א שאל את אבה"ק ר' מאיר מקרעטשניף זיע"א, 'אבי האיך אתם מתפללים כל כך על הגאולה העתידה הלא מובא במדרש תלפיות את גדול הצרות הרבות והרעות שיעברו כלל ישראל קודם התגלות מלך המשיח', ענה לו מוהר"ם 'כשהקב"ה ירצה לגאול את ישראל עם קרובו לא יסתכל קודם לכן במדרש תלפיות'.

לחטא ולפשוע לפניו הא קימ"ל (שר"ת הרשב"א) ישראל אע"פ שחטא ישראל הוא.

אלא בוודאי שהכוונה הוא שהקב"ה יסתיר את פניו מהביט במדרש תלפיות, שמוכא שם את הצרות הרבות והרעות קודם התגלות מלך המשיח.

♦ ♦ ♦

כשיגיע עת הגאולה ה' יסתיר עונות ישראל

או יאמר "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא" ע"ד אדו"ל (סנהדרין צח) 'אין בן דוד בא אלא כדוד שכולו זכאי או כדוד שכולו חייב, בשלמא זכאי נידח, הא חייב האיך, ע"י תשובה כאדו"ל (שם פז)

המשך בעמוד ב'

"כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם". פקידה הוא לשון חסרון מלשון הכרוב 'ולא נפקד ממנו איש', ובתוב עוד 'ויפקד מקום דוד', וחטא נמי לשון חסרון הוא, ובקשרתי שמוחה לפני ממ"ה רוקב"ה שלא נהיה בכחירת 'וכאשר אכרתי אבדתי' אלא 'כי תשא את ראש בני ישראל' שהקב"ה ישא את ראש בני, 'לפקדיהם' היינו מחטאיהם (כלומר לעונם בתשובה), אע"פ שכלל ישראל חטאו 'לא הביט און כיעקב', אלא 'כי תשא את ראש בני' רוקב"ה ירים קרנם של ישראל וכאשר ירום ה' קרנם של ישראל כבר לא יראה את חסרונם וצרותם.

ועפ"ז יתבאר הכתוב דגן 'כי תשא את ראש בני ישראל' היינו כאשר יגיע עת הגאולה לישראל, אזי 'לפקדיהם' לשון חסרון כידוע, כלומר שהקב"ה יחסר מאיתנו את הצרות והרבות והרעות שאנו צריכים לעבור, כי השי"ת ב"ה ברוב רחמיו וחסדיו עמנו תמיד - לא יביט במדרש תלפיות.

ועפ"ז יתבאר נמי הכתוב "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא" (דברים לא, יח) ותמיה רבה היא האיך השי"ת ב"ה אבינו אב הרחמן ה' א-ל רחום וחנון יסתיר פניו מבניו 'בנים אתם לה' אלוהיכם' לדגע כמימרא ואע"פ שהרבו

שבת פרה ♦ פנינים מרנך דא"ח רבוה"ק מעניינא דיומא

"זאת חוקת התורה" (במדבר יט, א).

פרש"י "לפי שהשטן ואומות העולם מונין את ישראל לומר מה מצוה הזאת ומה טעם יש בה, לפיכך כתב בה חוקת, גזירה היא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה", כבר הקשו המפרשים, הלא לקמן (יט, כב) כתב רש"י בשם ר' משה הדרשן, טעם על מצוה זו 'משל לכן שפחה שטינף פלטין של מלך, אמרו תבוא אמו ותקנח הצואה, כך תבוא פרה ותכפר על העגל', א"כ קשה, כיון שיש טעם למצוה זו למה כתיב בה חוקה.

ונראה לכאור עפ"ד הירושלמי (מכות פ"ב ה"ו) 'שאלו להכמה נפש החוטאת כמה תתכפר וכו', עד שבא הקב"ה ואמר יעשה תשובה ויתכפר לו', משמע מדברי הירושלמי דמצוות התשובה הוא מצווה חוקית דלא כמדת ב"ו מדת הקב"ה, מדת ב"ו הזיק את חברו והודה לו חייב לשלם, מדת הקב"ה מודה ועוזב ירוחם, ומה עוד שאפילו החטא הקל ביותר ה"ה מרידה במלכות 'מודר במלכות חייב מיתה', כרם השי"ת ב"ה כרוב רחמיו וחסדיו רצה ונחך כנו' כי רוצה ה' בעמו' לכן לא עשה לכל גוי, דל"ש תשובה בעכו"ם, דמלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול' כרם ישראל ששכ תשובתו מועלת דכתיב 'בנים אתם לה' אלוקים', ואב שמחל על כבודו כבודו מחול'.

והנה פרה הוא שורש התיבה של כפרה דכך עלתה במחשבתו למחול עוונותיהם של ישראל, וכשם שהפרה הוא חוקה כך הכפרה היינו התשובה הוא חוקה.

וזהו משל ל'בן' רומז לכנסת ישראל כדכתיב 'בנים אתם לה' אלוקים' שטינף פלטין של 'מלך' היינו שמרד במלכות שמים, אמרו תבוא 'אמו' דא אימא עילאה – שכינה הקדושה 'ותקנח צואת בנה' פי' שתמחול על חטאיהם דאב שמחל על כבודו כבודו מחול, וכשם שמצוות התשובה הוא חוקה 'כך תבוא פרה ותכפר על העגל' הוא חוקה.

נשבר בקרבו 'מכל החסדים' כראותו שלא די שלא הענישו השי"ת על רוב עוונותיו אלא עוד הגדיל חסדו להשפיע עליו רוב שפע ברכה ורחמים וחסדים גדולים ועצומים על אף שלא היטיב מעשיו כלום.

ובזה נראה לפרש הכתוב דאם ח"ו חטאו ופשעו בני ישראל וצריך להענישם ח"ו, אזי אנו מבקשים מהקב"ה שהעונש יהיה באופן הנ"ל, ע"י 'כי תשא את ראש בני ישראל' שהקב"ה ינשא וירומם קרנם של ישראל, 'לפקודיהם' ויפקדם בדבר ישועה ורחמים, ואזי מגדל כרשםם שלא די שלא הענישם ה' אלא גידלם ונישאם ופקדם בדבר ישועה ורחמים, 'ונתנו איש כופר' 'כופר' לשון כפרה היינו שישוכו בתשובה שלימה לה' לכפר על עוונותיהם, 'נפשו לה' ויתנו את כל נפשם לעבוד את ה' ית"ש כמסירות נפש.

ובזה נבוא בתפילה לה' 'ולא יהיה בהם נגף' שהקב"ה ירחם עלינו ויסור המגיפה מקרבנו שזה פחות יקרב (אם ככלל) את לבן של ישראל לאביהם שבשמים מזה שהקב"ה ישפיע לישראל עם קרובו השפעות טובות וברכות טובות דעי"ז יעבדו אותו יתברך כמסירות נפש.

♦ ♦ ♦

"כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם וגו' ולא יהיה בהם נגף" (ל, יב)

נ"ל כדרך צחות בענין המצב השורר בעולם שמורים על איסור להתאסף לאנשים רבים יחדיו, ראש בני ישראל ר"ת רכ"י, וזהו 'כי תשא את ראש בני ישראל' אם מנשאים האנשים עצמם לכוא בצל קורתו של רכס, אזי 'לפקודיהם' יפקדו ויוושעו ככל טוב, 'ולא יהיה בהם נגף' וד"ל.

♦ ♦ ♦

'אין ישראל נגאלים אלא בתשובה', וזהו 'ואנכי הסתר אסתיר פני', מעוונותיהם של ישראל.

ועפ"ז יתבאר נמי הכתוב דגן, 'כי תשא את ראש בני ישראל', היינו כאשר יגיע עת הגאולה, 'לפקודיהם' לשון חסרון כידוע, כלומר אע"פ שיהיה דור שכולו חייב, 'ונתנו איש כופר נפשו' 'איש' רומז לה', כדאיתא (שם) 'אין איש אלא הקב"ה שנאמר ה' איש מלחמה', 'כופר נפשו' היינו שיתכפר עוונותיהם של ישראל.

♦ ♦ ♦

"כי תשא את ראש בני ישראל ונתנו איש כופר נפשו".

כשהקב"ה חפץ להנביא אדם מזמין לפניו עני הגון לצדקה נ"ל והנה כשקב"ה חפץ באדם ורוצה להעלותו במעלה ומדריגה בעבודתו ית"ש אזי הוא מזמין לפניו עני הגון, וזהו 'כופר נפשו' היינו דבנוסף לכך שהוא ממתיק עליו את כל הגזירות הרעות, הוא אף מזכך את נפשו ועי"ז יכול לעלות במעלה ומדריגה בעבודתו ית"ש.

וזה מה שקלל ירמיהו את אנשי ענתות, 'אפילו בשעה שכופין את יצרן ומבקשים לעשות צדקה לפניך, הכשילם בכנ"א שאינם מהוגנין כדי שלא יקבלו עליהן שכר' (כ"ב ט:), וקשה הלא סו"ס נתן צדקה ומה אשמתו בכך שלא ידע להבחין אם כנים דבריו שהוא עני הגון או לא, וכי בעבור זאת גרידא לא יקבל שכר על כך, אך הענין הוא, כנ"ל דכשהקב"ה חפץ באדם ורוצה להעלותו במעלה ומדריגה הוא מזמין לפניו עני הגון, ומהא דלא זימן לפניו השי"ת עני הגון, ש"מ דאינו ראוי לזאת החטאו גם לכך.

וזהו 'כי תשא את ראש בני ישראל' פירש כאשר חפץ ה' באדם ורוצה לישא את ראשו להעלותו במעלה ומדריגה בעבודתו ית"ש, אזי 'ונתנו איש' הוא מזמין לפניו איש הגון, ועי"ז 'כופר נפשו' יכפר ויזכך את נפשו ויעלה מעלה מעלה במסילה העולה בית א-ל כמעלות הצדיקים.

♦ ♦ ♦

• דלקת (כרום) כלום נמוח •

זה היה ערש"ק הכל התהלך על מי מנוחות. מפה לבנה פרוסה על השולחן. כשעליה נרות השבת מוכנים להדלקה. מאכלי השבת כבר מוכנים. בעוד שעתיים תפרוס השבת את כנפיה על פני היקום. כשלתע אני קולט שמשוה לא טוב עם בתי בת הששה חודשים, אני ניגש לעריסתה ומשהו לא מוצא חן בעיני בשינה שלה, אני מנסה להעיר אותה ואני רואה שהיא כלל לא מגיבה, ראשה וידיה שמוטות לצדדים, היא אפתי' אני זועק בבית, מבלי להתמהמה אני טופס אותה קושר אותה בתוך העגלה ורץ למרפאה, אני נכנס לרופא הרופא כלל לא בדק אותה מיד בראותו את בתי הוא אומר לי 'מיד למיון! דחוף! אתה הרגע טס איתה לבית החולים! זה נראה דלקת כרום המוח', נכנסתי ללחץ התנעתתי את רכבי ויצאתי בנסיעה מהירה לביה"ח הדסה - עין כרם כשכל הדרך מחשבות מבהילים חולפים בראשי.

אני מגיע למיון תוך דקות ספורות אני שומע את זעקת האחות 'לפתוח טיפול נמרץ!!!', הרגשתי סחרחורת, אני מנסה לשאול את האחד הרופאים מה עם בתי? מה יש לה? היא תשרוד את זה? אבל אף אחד לא שומע אותי, אף אחד אפילו אינו מעיף מבט לעברי, אני רק רואה איך שמטיסים מיטה קטנה ועליה שכובה בתי בחוסר תגובה... צוותי הרופאים נקראו לסדרת בדיקות. לפתע ניגש אלי אחד הרופאים ואומר לי 'לבתי יש דלקת כרום המוח, ומצבה מוגדר קשה מאד, היא כבר 90% לא פה, אבל אנחנו עדיין ננסה לעשות כמיטב יכולתינו, אני זוגתי פרצנו בבכי לא ידענו את נפשינו.

לאחר שעה קלה ניגש אלינו רופא ואומר לנו 'אנחנו כעת צריכים לערוך בדיקה מסוכנת מאד, והיא לקיחת תרבית מעמוד השדרה, הבדיקה שלעצמה מסוכנת מאד ובפרט בילדה במצב כזה, איננו יכולים לבצע את הבדיקה רק בהסכמתך וחתמתך על לקיחת אחריות', והוא מושיט לי דף עם עט, אמרתי לו אני לא חותם על דבר כזה.

אמרתי לזוגתי אפי' שכבר עוד מעט שבת אני חייב לתפוס את הרבי, אני ניגש לטלפון ציבורי שהיה בביה"ח (זה היה עוד לפני העידן שלכ"א יש פלאפון בכיס) ואני מטלפן לבית רבינו, אני מבהיר למי שמעבר לקו שאני חייב את הרבי בחיפזות, ולשמחתי אני מקבל את הרבי ואני שומע את הרבי אומר 'נו', הבנתי שהרבי כבר בעיצומם של ההכנות לשבת והרבי לא יכול לדבר כעת, סיפרתי לרבי בקצרה שאני עם בתי בהדסה ויש לה דלקת כרום המוח והרופאים אומרים שהיא כבר 90% למעלה, ואז אני שומע מפי הרבי קול 'הא' כמבטל את דבריי, ואני שואל את הרבי 'האם לחתום לאישור הבדיקה?', 'כן' ענה לי הרבי, 'אבל הם אומרים ש...' ניסיתי לומר לרבי שהבדיקה יכולה לגרום לדברים נוראים, הרבי השיב שוב בביטול ואמר לי בלשון הקודש 'תחתום ותתקשר שוב במוצאי שבת'.

חתמתי בליט ברירה ואני זוגתי הלכנו לצד ופרצנו בבכי מטלטל היינו בטוחים שהמצב גמור, אבל התחזקנו באמונה שה' יעזור ומה גם שהרבי נענה באדישות כזאת כל מיני הבעות של ביטול דברים בוודאי שתהיה ישועה.

משך השבת קיבלנו יותר פרטים כשא' הרופאים התיישב עמנו ואמר לנו 'תראו! אין ברירה אני חייב לומר לכם הכל בגלוי שתהיו מוכנים. אתם צריכים להתכונן לגרוע מכל! לבתכם יש דלקת כרום המוח בדרגה הקשה ביותר! היא כבר כמעט לא פה! והיה אפי' אם יקרה נס והיא תעבור את זה, במצב כזה אין סיכוי שכלום לא יפגע, יכול להיגרם מכך שיתוק או לאבד תיפקוד של א' מאיבריה עין או אוזן וכו' וכו', ואתם צריכים להיות ערוכים לכך', שבת של תשעה באב עבר עלינו, רק חיכיתי שהשבת כבר תעבור שיתאפשר לי לדבר עם הרבי.

במוצש"ק דיברתי עם הרבי, ואז התעניין הרבי על כל הפרטים, ואני סיפרתי לו הכל בכאב לב, הרבי נענה בביטול ואמר לי 'ה' יעזור היא תצא מזה', אמרתי לרבי 'אבל הרופאים אמרו שאפי' שהיא תצא מזה אין מצב שהיא תצא בלי נזק קשה', השיב לי הרבי 'לא רק שהיא תצא בלי שום נזק, אלא היא תהיה ילדה משהו משהו מבין ילדיך', סגרתי את הטלפון ונהיית לבן אדם אחר, נרגעתי בשמעי את ברכתו של הרבי.

הרופאים בראותם שנהיינו אדישים יותר לא רצו שתהיה לנו צפיות בראותינו שהיא עדיין חיה ואז יהיה לנו קשה לעכל את הבשורה, לכן אמרו לנו כל הזמן שנתכונן כיוון שהמצב לא נראה שהולך לכיוון הטוב.

למחרת ביום ראשון שוב דיבר איתי הרבי ושאל מה המצב, אמרתי לו שהמצב עדיין גרוע ואין עדיין שום תגובה מבתי, אמר לי הרבי 'תהיה רגוע! זה ענין של שבוע, בקרוב היא תתחיל להתאושש, ואתה תראה בעז"ה כעבור שבוע היא תצא מזה לחלוטין'.

מה אומר ומה אדבר נגד כל התחזיות אחר כמה ימים היא החלה להתעורר ואט אט ביקשה דברים עד שכעבור שבוע היא יצאה מזה לחלוטין.

בשיחורו אמרו לי הרופאים 'תדע לך, שאנחנו לא מאמינים, נס גדול קרה לך! היא היתה במצב החמור ביותר ואיננו יודעים על אחת בגיל רך כזה שבמצב כזה תצא ללא פגיעה'.

יצאנו מביה"ח ופינו מלא בשבח הוודיה להשי"ת על הניסים הגדולים ועל עבדו הנאמן שהוא 'צדיק גוזר והקב"ה מקיים', וב"ה בתי כבר נישאה ויש לה כבר ילדים.

• מלא שבוע זאת •

בהגיע בני ר' יהודה הי"ו לפרק האיש מקדש ידעתי שהברירה תיצטרך להיות עם נפה, מאחר שב"ה הקב"ה חנן אותי בן מיוחד בלעה"ר, כך נקף לו הזמן אט אט ועדיין לא נמצא שידוך המתאים עבורו.

יום אחד מתקשר אלי שדכן עם הצעה יפה ומכובדת, לאחר ביוררים מעמיקים הוברר שאכן מדובר בשידוך יפה והקן ג"כ טוב, אט אט התקדמנו בשידוך עד שהגיע שלב המעשה של הפגישות, קודם נפגש אבי המדוברת עם בני והתרשם ממנו מאד מגאונותו ומידותיו וכו', ומנגד גם אנחנו התרשמנו, כך זה המשיך לשלב הפגישה בין בני למדוברת, הכל היה נראה מתאים וזהו דובר על שבירת צלחת למחרת.

אלא שכאן הגיע אבי המדוברת בבקשה שאתן לו את הפרטים של הבדיקת 'דור ישרים', אמרתי שבני לא עשה בדיקת 'דור ישרים' מאחר שמורי ורבי לא אחוז מזה, הוא מנגד טען שלא ניגשים לשידוך בלי 'דור ישרים', שאלתי את הרבי כדת מה לעשות, אמר לי הרבי 'אם יש א' שדורש בכל תוקף בדיקת 'דור ישרים' איני מתנגד כ"כ, אבל הוא היה צריך לבקש זאת לפני פגישות! אחרי כל הפגישות כשהכל מסוכם הוא בא לבקש בדיקת דור ישרים! לא יתכן' הרבי המשיך 'אמור לו שאני ערב על אחריותי שהכל יהיה בסדר ללא בדיקת דור ישרים'.

דברי הרבי הועברו אליו ע"י השדכן אבל הוא אמר שעפ"י דברי רבו אין הוא ניגש לשידוך בלי בדיקת דור ישרים, ואכן השידוך נפל.

אני קצת נשברתי בקרבי מהסיפור ונסעתי לרבי נכנסתי לקו"פ ופרצתי בבכי על השידוך שכבר היה לקראת גמר ונפל.

אמר לי הרבי 'מרדכי לייב אל לך לבכות אף זאג דיר צו פיז אַ וואָך אַיז ער אַ חַתָּן' (אני מבטיח לך תוך שבוע הוא מתארס), והרבי הוסיף 'כנראה מגיע לו משהו עוד יותר טוב'.

התחזקתי מאד ידעתי שאם הרבי אומר כן יהיה, אני מתחיל לספור את הימים ראשון שני שלישי אבל שום הצעה אינה מוצעת - אף שדכן לא מתקשר, כך עובר גם היום הרביעי החמישי והשישי, אבל אני ידעתי אם הרבי אמר כן יהיה מעולם לא שבו דבריו, ביום השביעי מאז שהייתי בקו"פ מתקשר שדכן ומציע שידוך מיוחד, מכאן הכל רץ במהירות שאין לתאר, עוד באותו היום שלח הרבי את הרבנית הצדקנית תליט"א שגם היא תצטרף לראות את המדוברת והיא אישרה לרבי שאכן מדובר במשהו מיוחד, מיד ניגשו לפגישות סיכמו הכל עוד באותו יום, ולמחרת התקיים הלחיים בירושלים בבית הוריה, ויום לאחמ"כ היה מעמד הלחיים בקו"פ אצל הרבי למזל"ט.

זכורתו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

קול רנה וישועה באהלי צדיקים
 בהדרת כבוד וברגשי גיל ושמחה
 משגרים אנו ברכת מלא טבא וגדיא יאה
להוד כ"ק אדמו"ר
מטשעדנאוויץ שליט"א
 לדגל חוכם בנו המופלג בחי"ש לעול תומ"צ
 הבה"ח משה אלימלך ני"ו
 וידא רעווא שיחה לדוות ממנו ומכל יוצ"ח רוב
 נחת רקדושה לתפארת רבותינו הקדושים אמן
 ...
 ברכת מול טוב מיוחדת שטרה
להוד בגינת הצדקנית
אמה של מלכות תליט"א
 ויה"ד שתרובה רוב נחת מכל יוצ"ח

הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק זיע"א

♦ כ"א אדר תקמ"ז ♦

יומא דהילולא קדישא
מצד יקיי הדרות זיע"א

ניעים הנשמות

תולדותיו: הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק זצוק"ה נולד בשנת תע"ז לאביו הרה"ק ר' אליעזר ליפא ליפמן זצוק"ל, עוד בצעירותו למד קבלה לפי שיטת האר"י, ואח"כ הצטרף עם אחיו הרה"ק ר' זושא מאניפולי זצוק"ל להמגיד ממעזריטש זיע"א, למד אצל ר' הנינא ליפא מחלמניק תלמיד הבעש"ט, ידוע אשר ערך מסעות גלות קשות עם אחיו הרבי ר' זושא זיע"א, אחר פטירת המגיד ממעזריטש הפך לרבי בארצות גליציה ופולין, הקים בליז'ענסק ביהמ"ד ורבים נהרו לברכותיו ועצותיו, דברי תורתו נלקטו לספר "נעים אלימלך" אשר בנמצא בכל תפוצות ישראל, מסופר על הרבה סיפורי ישועות שפעלו עם הספר הק' נעים אלימלך, וכמו"כ כידוע אשר רביה"ק ה'נעים ישראל זיע"א היה מקושר לספרה"ק ברמ"ה ושס"ה וכן החדיד לצאן מרעיתו לקבוע לימוד בספרה"ק, ומדי שבת בשבתו היה לומד בספרה"ק על סדר הפרשה בתנועה מיוחדת בדביקות עילאה והשתפכות הנפש בבכיות עצומות, אשר היה מעורר כל הלבבות שהיו נוכחים, וכמו"כ הרבה ישועות פעלו עם הספרה"ק והרבה תשובות ענה אחר העיקר בספרה"ק. נלב"ע כ"א אדר תקמ"ז ומנחתו כבוד בליז'ענסק שבפולין.

בימיו של הרה"ק הרבי ר' אלימלך זיע"א במשול הקיסר של מדינת עסטרייך, יצא גזירה מהקיסר אשר כל מי שיש לו בת אשר הגיע לפרקא איננו רשאי להשיאה לאיש עד אשר יביא לפני הקיסר ארבע מאות זהובים לאוצר המלך, הזאת ידוע אשר בימים ההם היו סכום של ארבע מאות זהובים נחשבים לסכום גדול מאוד, עד כי מי שהגיע במזלו ויש לו סכום הגון כזה נחשב לאמיד גדול, לזאת כאשר נתפשט גזירה מרה זו ולא יכלו לשלם הסכום הזה, ונתרבה הדעה אשר הרבה בתולדות נשאר וישבו עגונות וגלמודות ולא יכלו להנשא מחמת אשר לא היה לאביהן ליתן הסכום הלו, ותדי צעקה גדולה ומרה בארץ הזאת תעל שוועתם השמימה.

בכפר א' סמוך לליז'ענסק היה דר איש אחד הגון וידי"ש והוא היה עני וגם לו הייתה בת אשר הגיע לפרקא, ונתקרה לו באותו זמן שידוך הגון וטוב מאוד, אשר היה ביכולתו להשיאה כי המשוך לא רצה ממנו שום מוהר ומתן, אולם גזירה זו של לשלם סכום כזה לקיסר לא היה ביכולתו כי הוא היה עני מרוד מאוד, והיה לו מזה צער גדול ועג"כ ני תעקב השידוך בגלל זה, וידע אשר יעברו שנים ואף אדם לא ידעה לישא אותה מחמת רוב שניה ועניותם, וכעת הזאת הזמן לו הקב"ה שידוך הגון ורצים לישא אותה בלי שום מעות מצידו אבל הגזירה הדעה עומדת לשטן לו.

ויהי כעבור שנים האיש טענתו, פתח רבינו את פה קודשו ויאמר: "עפ"י הדין צריכין הבעלי דינים לילך לחוץ בעת אשר הדיינים נושאים ונותנים בדין, אולם השי"ת הרי מלא כל הארץ כבודו ולית אתר פניו מניח, וגם מי יכול להיות ולחיות אפי' רגע אחד בלי השי"ת, ועפ"י הדין אין רשאים לצוות לבע"ד אחד שישאר ואחד שייצא בעת שהדיינים מעיינים בדין, לזאת גם אתה תישאר בעת העיקר בדין", ויותר לא דיבר הדר"א רק ישב על כסאו בעינים עצומות בדביקות נפלאה להשי"ת, ופניו כלפידו איש בווערות, ושדה כן כרבע שעה. אחר זה התעורר הדר"א ואמר בהתעוררות נפלאה לכו והביאו לי גמרא גיטין, הביאו לפניו ופתח וצויה להדיינים שיאמרו עמו והתחילו לאמר עמו בגמרא (דף מ"א) 'מי שחציו עבר וחציו בן הורין וכו' לישא שפחה אינו יכול משום צד חירות ולישא בת הורין אינו יכול משום צד עבדות ליבטיל מפריה ורביה והלא כתיב (שע"ה מ"ח) "לא תהו בראה רק לשבת יצדה" אלא כופין את רבו ועושה אותו בן הורין, ובתוך הדברים בעת שאמר כופין את רבו נשא ידיו ועיניו לשמים, ותיכך אמר הרבי להאיש ההוא: "לך לבייתך לשלום כי הקיסר ביטל את הגזירה". ונסע לביתו, וכן היה אשר נתבטל הגזירה ונסו יגון ואנחה אך ששון ושמחה קול חתן וקול לה נשמע בכל גבול ישראל.

אחד מחסידיו הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק היה סוחר במשקאות חריפים, סוחר ביי"ש. לפני חג הפסח היה החסיד מכין חבית גדולה של ייי"ש, אותה היה נוהג להבדיר אל מעבר לגבול ולמכרה, ומחרווח היה קונה ומכין את כל צורכי חג הפסח.

אותה שנה, נסע החסיד בעגלה עם חבית הייי"ש שלו. בזמן שניסה החסיד להבדיר את הגבול, חפסו אותו שומרי הגבול והחזירו את מטענו היקר, ואכן, החסיד נקלע למצב קשה ביותר. כל כספו מושקע בחבית הייי"ש, ואם איננו יצלח למכרה, הרי הוא נשאר חסר פרוטה, ומדויכן יביא את כל צורכי חג הפסח?

מיד חזר החסיד ורץ מהר לרבי שלו, הרבי ר' אלימלך. החסיד סיפר לרבו ברמעות שליש את כל המוצאות אותו ואת מצבו הכספי הקשה, וביקש לשמוע את עצת הרבי. אמר לו הרבי ר' אלימלך לחזור לשומרי הגבול ולהגיד להם שקדחת כאן טעות, ושחכבית אינה חבית של ייי"ש כי אם חבית של מים, ועליהם רק לטעום מהחבית כדי להוכיח בזאת.

והחסיד, שהוא חסיד אמיתי, עשה כעצת הרבי, חזר אל שומרי הגבול, ואמר להם שזו חבית של מים ועליהם רק לטעום וכו', טעמו השומרים, ואכן היו אלו רק מים. מיד החזירו את החבית לחסיד שמיהר להטעינה על עגלתו ולחזור לרבי ר' אלימלך.

בכנס החסיד לרבי והתחיל בוכה שנית ברמעות שליש. "היתה לי חבית של ייי"ש שאותה אמר הייתי למכור ברווח ולקנות את כל צורכי חג הפסח. עכשיו, כשהחבית ייי"ש הפכה לחבית מים נשארתי חסר כל וללא פרוטה לפרוטה, ומהיכן אשיג את כל צורכי החג?

אמר לו הרבי, "טעם גם אתה מהמשקה שבחבית". טעם החסיד מהמשקה ומצא שאכן הוא ייי"ש משובת, וליהודי היה כל צרכי פסח בהרחבה גדולה.

(עד כאן סיפור אחד מתוך שלושת הסיפורים שנוהגים החסידים לספר כי הם סגולה להשיג כל צורכי החג ברווח לקדאת הפסח.)

ויהי פע"א ישב האיש הג"ל במד נפש וסרוב יגון ואנחה על זה הרבר עד שכמעט נעשה חסר לב, קם ורץ במרת נפשו לליז'ענסק הסמוכה להרה"ק הר"ד אלימלך זיע"א, ואך אשר דרך על מפתן קדשו של הדר"א מחמת רוב צערו אמר בבהלה בזה"ל: "רבי יש לי דין תורה עם השי"ת" וכאשר אמר הדברים האלה נתיישב תיכף בדעתו באומרו מה זה שדיברתי כ"כ בעזות וחוצפא כלפי שמיא, ולפני מי דיברתי זאת, והתחרט מאוד על הדיבורים האלה וחשב שבוודאי עכשיו ידבר הרבי אליו קשות ויענישהו על ככה ויירפחו מביטו, ורצה לרוץ בחפזו ולברוח מבית הרבי, אולם קול דממה דקה נשמע מפי הרבי: "עמוד בני עמוד, אתה אמרת שרצונך לדון בדין עם השי"ת - טוב הדבר, אולם ידוע מה שאמרנו הו"ל (אבת פ"ד) "אל תהו דן יחיד" לזאת לך אל שני הדיינים שלי ואמור להם בשמי שיבואו לישיב עמי בדין", אז נתפחד האיש הג"ל מאוד אולם מה יעשה כי את דבר הרבי אין להשיב כי היו ידאים כל העולם את הרבי ר' אלימלך, ואשר דבר מדבריו לא נפל ארצה, והלך האיש ההוא בע"כ במד נפשו אל הדיינים ואמר להם בשם הרבי שתיכף יבואו אליו כי צריך לישיב עמו בדין.

כאשר באו הדיינים עם האיש ההוא לרבי, אמר הרבי להאיש סדר טענתך ודבר נשמעה, אז התחיל האיש לטעון: "הנה השי"ת נתן לנו התורה הק' ובה תרי"ג מצוות אשר ציוה לנו לשומרה ולקיימה, והנה המצווה הראשונה בתרי"ג הוא פריה ורביה כדכתיב (בראשית ט') "ויאמר להם פרו ורבו ומלאו וגו'", ועתה גזר הקיסר על מדינתנו שלא להשיא איש את בתו עד אשר יתן ארבע מאות זהובים לאוצר המלך, ומי נמצא בדרותינו אשר ביכולתו ליתן סך עצום זה, ולזאת יושבים הרבה בתולדות עגונות וגלמודות בבית אביהן וגם לי יש בת בוגרת אשר הגיעה לפרקא, וכעת הזמן לי הקב"ה שידוך טוב והגון ודבר גודה זו מונע משידוך זה לצאת לפועל, וא"כ כביכול אתה עושה תורתך פלסתר וח"ו יבטל מצוות עשה ראשונה בתרי"ג, לזאת טענתי שיעשה השי"ת ויבטל הגזירה הנוראה הזאת'.

לְטוֹבוֹת נִשְׁמַת
הרה"ק רבי ר' אלימלך
בן ר' אליעזר ליפמאן
מליז'ענסק זצוק"ל
נלב"ע כ"א אדר תקמ"ז

זכותו יגן עלינו
ועל כל ישראל אמן
לזכות ולהצלחת
החפץ בעילום שמו

לְטוֹבוֹת נִשְׁמַת
אדמו"ר הרה"ק ר'
זיידא שמואל שמעלקא
בן הרה"ק ר' דוד משה
מביטשקוב זצוק"ל
נלב"ע כ"א אדר תשע"ד

זכותו יגן עלינו
ועל כל ישראל אמן
הונצח ע"י
הבד"ה משה יוזמן נ"י

לְטוֹבוֹת נִשְׁמַת
הרה"ק רבי ר' אלימלך
בן ר' אליעזר ליפמאן
מליז'ענסק זצוק"ל
נלב"ע כ"א אדר תקמ"ז

זכותו יגן עלינו
ועל כל ישראל אמן
הונצח ע"י ידידנו
הר"ד מרדכי שיף הי"ו

שְׁהִשְׁמַחָה בְּמוֹעֵזָם

ברכת מזל טוב
שנועה בזה לידידנו הנכבדים

הדבי הנדין הר"ד יעקב קאפל לקס הי"ו ניו יורק - ארבע להגל היכנס בגדו לעול תמיצ' ...	הדבי הנדין הר"ד יצחק פלד הי"ו ניו יורק - ארבע להגל היכנס בגדו לעול תמיצ' ...
הדבי הנדין הר"ד יצחק פלד הי"ו ניו יורק - ארבע להגל היכנס בגדו לעול תמיצ' ...	הדבי הנדין הר"ד יצחק פלד הי"ו ניו יורק - ארבע להגל היכנס בגדו לעול תמיצ' ...

הדבי הנדין
הר"ד יצחק פלד הי"ו
ניו יורק - ארבע
להגל היכנס בגדו לעול תמיצ' ...

הדבי הנדין
הר"ד יצחק פלד הי"ו
ניו יורק - ארבע
להגל היכנס בגדו לעול תמיצ' ...

לְזִכוֹת
אברהם ישעיה בן ציון
בן חיה גילה
להצלחה בכל העניינים ברוחניות
ובגשמיות, אושר ועושר
וסייעתא דשמיא מרובה אמן

זמנים לש"ק אופק קרית נת
הדלקת נרות: 5:22
יצאת השבת: 6:18
זמן ר"ת: 6:55